

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Юлдашев Р. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОСОБЛИВОСТІ ТА ОЗНАКИ, ЯКІ ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ КРИЗУ
РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА**

У сучасному світі проводяться дискусії щодо визначення сутності та характеру криз у розвитку соціально-економічних система та розвитку підприємств. Проте практика соціально-економічного розвитку в різні періоди розвитку історії показує, що криза та кризові явища все ж неминучі, а це зумовлює важливість і актуальність своєчасного осмислення кризи, чіткого розуміння її суті та відповідної політики.

У сучасному розумінні криза – це крайнє загострення у соціально-економічній системі, що загрожує її функціонуванню, порушує стійкість системи, але тим самим, таким чином її оновлює. Стабільність та криза є постійними антонімами в побудові системи, при цьому криза має очисну силу яка потрібна не менше ніж стабільність. Тому ці дві складові не можуть існувати одне без одного, бо без боротьби та протистояння немає розвитку.

Криза нажаль є невід’ємною частиною системи, що розвивається. Тож слід розглянути період змін системи які дають змогу для виникнення нових економічних витків.

Всі соціально-економічні системи мають тільки два напрямки для існування:

– функціонування – контролювання цілісності соціально-економічної системи, її сутності та функцій.

– розвиток – поява нової якості, що заміняє стабільність та умови для функціонування системи. Факторами є підвищення продуктивності праці та використання нових технологій [1].

Зв’язок цих двох напрямків зменшує можливість і закономірність появи певних криз. Функціонування стримує розвиток, але і є його основою, бо розвиток руйнує процеси функціонування тим самим створює більш стійкі умови для здійснення. Але криза виникає у самих процесах функціонування, тому процеси можуть протікати з різною мірою гостроти, а не руйнувати систему повністю.

Кризи детально класифікують за для того щоб провести диверсифікацію засобів і способи управління ними. Тому можна виділити такі види криз:

- за масштабом – вони можуть торкнутися до усїєї соціально-економічної системи, або якоїсь її частини;
- за проблемою – бувають проблеми мікро- та макрорівня;
- за причиною виникнення, а саме екологічні, природні, суспільні [2].

Вхід із кризи не завжди пов'язаний з позитивними наслідками, бо це може призвести до нової кризи більш глибокої та тривалої. Вони виникають як ланцюгова реакція. Саме через це прийняття рішень такого характеру дуже відповідальне для керівників.

Отже, криза – це етап функціонування та розвитку соціально-економічної системи, який змушує підприємство до якісних трансформацій. На це визначення потрібно дивитися не тільки зі сторони що це щось негативне, а і як до нового подиху який підштовхне підприємство до розвитку. Відсовування кризи може стати ще більшою кризою у майбутньому, але як показує досвід кризи можливо передбачити, а при бажанні запобігати, також їх можна прискорити або до них підготуватися.

Список використаних джерел:

1. Борзенко В.І. Антикризове управління: навч. посіб. Харків: Іванченко І.С., 2016. 232 с.
2. Антикризове корпоративне управління: теор. та прикл. асп. / Гасанов С.С. та ін, Київ: ДННУ «Академія фінансового управління», 2012. 301 с.

Патракова В. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНІ МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних ринкових умовах, що характеризуються невизначеністю та нестабільністю, швидкими змінами тенденцій розвитку та постійним посиленням конкурентної боротьби, оцінювання стійкості підприємства є важливим завданням.

Тему оцінювання стійкості підприємства в своїх працях досліджували вчені Бірбіренко С.С., Жаданова Ю.О. [1], Кобець С.П. [3], Малярець Л.М.,